

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΝΡΙ ΦΑΛΚ

Μ' ΕΝΑ ΣΜΠΑΡΟ ΔΥΟ... ΤΡΥΓΟΝΕΣ!

Ρομπέρ, μια χρυσή καρδιά, δεν ήταν αρχαίος στον έρωτα και δεν έμοιαζε διόλου με κοροϊδο. Καλοδεμένος, συμπαθητικός, είχε μερικώς αληθινότητες επιτηδίες κι' άρκετες άτιγες περιπέτειες. Ή τελευταία του περιπέτεια, ήταν ή φανερός άπιστος της φίλης του, ενός άμορφου κι' άστατου «μυαννεζέν». Κι' ό Ρομπέρ, για να ξεχάσει τις πίκρες του, θέλησε ν' αλλάξει άτυσοφωρα και να χαρή λιγότερα ή γρήγορα της έξοχης. Τό καινοπαί λοιπόν σε μια κοσμική λουτροπόλι γρήγορα κι' νεαρή κι' όμορφη χωρισμένη, με πρόανα μίτια, με γοητευτικό χαμόγελο, με άρροφα χείλη, έξυπνη, φιλόβλη, χαριτωμένη. Ό Ρομπέρ ήξερε χορό, κολιτζά, τένις, πόλο, γκολφ κι' έγινε από την πρώτη ήμέρα της κι' ό πό άνατιχός νησιότηρας της καρδιάς της. Μά ή Σιώνη—έτσι την έλεγαν—φιλάρεση κι' αδιάφορη μαζί, τον έκανε γάθε τόσο να χάνη τις έλπίδες του. Κι' έκείνος, μ' ένα κοινό καινό, έπέφερε τις ιδιοτροπίες της ως την ήμέρα που, μη παρόντας πειά ν' άνθεξη—την ήμέρα που έφευγε ή Σιώνη από τη λουτροπόλι—της έκανε μια φλογερή έρωτική έξομολόγησι. Έκείνη τον άκουσε όσο άκούνη μια έξομολόγησι όλες ή φιλιέρες: μ' ένα ειλικρινό ενδιαφέρον, μ' ένα παράξενο χαμόγελο και με δυό-τρεις ματιές που δίνουν ψεύτικες άποσχέσεις. Κι' ενό εκείνος της φίλοσε λαιμάργα τό χέρι, του άπάντησε γελώντας:

—Έλατε λοιπόν να με δίτε από Παρίσι και τά ξαναέμ...

Ό Ρομπέρ ξαναείδε τη Σιώνη στο Παρίσι. Καθότανε σ' ένα κομψό διαμέρισμα, κοντά στο Λάσος της Βουλώνης. Τόν δέχτηκε με τό ίδιο ψευτικό ενδιαφέρον, πήγε μαζί τον στο θέατρο, γλέντησε με τη συντροφιά του στα νυχτερινά κέντρα της Μονμάρτης και τέλος τον άφησε έξω από την πόρτα της. Κάθε φορά λοιπόν που πήγαινε στο σπίτι της ό Ρομπέρ, μ' ένα κελόριο υποκρίτο από κόκκινα τριαντάφυλλα στο χέρι, άναρωτιόταν μ' άγωνία: «Σήμερα πάρα θα μω χαρίση την καρδιά της;»

Μ' ένα σμπάρο, δυό τρυγονές !...

Ένα βράδυ μάλιστα ομοφανδίνεσε μερικά τοιμηρά λόγια, τόσο άπρόοπτα, τόσο βιαστικά, όσο ή Σιώνη ξεόλισε άμέσως σ' ένα πονηρό γελιο.

—Μπά! Τι είναι αυτά; Βλέπω ότι γίνεστε πολύ επιπόλινος! του έλε.

—Ω, Σιώνη, μή φοβάστε, δεν είναι καθόλου επιπόλινος.

—Καλά, τότε ως ποιμε ότι γίνεστε ένοχλητικός.

—Ω, Σιώνη!

Τι άποριά! Ό Ρομπέρ έφυγε από τό σπίτι της περιλπιος και τυλιγμένος σε μια πένθημ άμάχη.

Ή Σιώνη τώρα είχε μια άμορφη φίλη, τη Ροζίνα, που άκουγε εύλαβια τις τρέλλες της, τους πόρους της και τά μυστικά της. Ήταν τόσο καλή, τόσο γλυκαία, τόσο ήσυχη, όστε ό Ρομπέρ πήρε την άπόφασι μια ήμέρα να πάη κι' αυτός να της έξομολογηθή τη συμφορά του.

Ή Ροζίνα είχε ένα κατάστημα μεταξωτών κι' ύστερ' από τη δουλειά της ήμέρας, γνόψε κάθε βράδυ φρόνιμα στο σπίτι της. Ό Ρομπέρ λοιπόν τη βόηξε στο τραπέζι:

—Καθίστε να φάμε μαζί, του πρότεινε ή Ροζίνα.

Κι' εκείνος δέχτηκε, γιατί ήθελε να ξεολογήσει την καρδιά του. Ή Ροζίνα λοιπόν τον άκουσε προσεχτικά κι' έπειτα θέλησε να τον καθουάσει.

—Όχι, όχι, σάς δίνω τό λόγο μου, του έλε, ή Σιώνη δεν έχει φίλο! Μά την ξεφοτε... Της άρέσει να πειράξη, να βασανίξη... Είναι φιλάρεση!

Ό Ρομπέρ, θυμήθηκε τη σκληρή καρδιά της και άάκρινε:

—Ροζίνα, είμαι πολύ δυστυχισμένος! Φώναξε κλαψιάρικα. Δεν έχω πειά όρεξη, δεν βρισκω λίγη ήσυχία, δεν μπορώ να κλείσω μάτι! Τό βλέπετε και μόνη σας... Λατρεύω τη Σιώνη! Πρέπει να της τό πητε, Ροζίνα. Δεν άντέχω πειά... Θα σοποιδώ!

Ή Ροζίνα χαμογέλασε.

—Έλατε... Τόν παρηγόρησε. Κάτι θα κάνω για σας... Είσαστε τόσο καλός!

Και την άλλη ήμέρα πήγε και βόηξε τη Σιώνη και της παραπονήθηκε για τη σκληρή καρδιά της.

—Α, τώρα βρισκω ότι είναι πάρα πολύ γελοίος! Της άπάντησε ή φιλάρεση Σιώνη.

—Δεν είναι κανείς γελοίος όταν πονεί! παρετίρησε ή Ροζίνα. Ό Ρομπέρ είχε ένα πολύ καλό παιδί... Θα γίνη ένας πρώτης τάξεως σύζυγος! Πέξ μια λέξη και τον παντρεύσαι άμέσως, είμαι βέβαιη!

—Α, για κάνε μου τη χάρι... Έγώ θέλω να μείνω έλεύθερη!

—Δωσε του τουλάχιστον καμιά έλπίδα...

Ή Σιώνη, για να την ξεφορτώη, της άπάντησε:

—Καλά τότε... Πέξ του νάφθη αύριο!

Ή Ροζίνα λοιπόν, μόλις γύρισε στο σπίτι της, τηλεφώνησε στο Ρομπέρ:

—Έλατε γρήγορα, ευχάριστα νέα!

Ήταν έπτά ή ώρα τό βράδυ, όταν ό Ρομπέρ χτυπάσε στην πόρτα της Ροζίνας.

—Λοιπόν; Τη ρώτησε με άγωνία.

—Λοιπόν... να πάτε αύριο να τη δίτε!

—Α! Ροζίνα... Είλε αναί;

Έκείνη τότε, μπροστά στην πονεμένη έκφρασι του, δεν βόηξε τη δύναμι να τον άποκαρδιώση:

—Μά δεν τό καταλαβαίνετε; του άπάντησε. Ακού σάς καλεί αύριο στο σπίτι της!

Ό Ρομπέρ κοκκίνισε άξαφνα από τη χαρά του.

—Α! Ροζίνα! Τι καλή φίλη που είσαστε! Της φώναξε σαν τρέλλος. Μου σώσατε τη ζωή! Με κάνετε άλλον άνθρωπο! Έλατε! Πάμε να γιορτάσουμε την ειτυχία μου! Πάμε να δειπνήσουμε στο καλύτερο έστιατόριο του Παρισιού!

Ύστερ' από μια ώρα, ή Ροζίνα κι' ό Ρομπέρ βρισκόntonταν σ' ένα κοινό διαμέρισμα στον καλύτερο καιμαρτέ Μονμάρτης. Ηταν δειπνήσει ολοκαπτόρα, είχαν δοκιμάσει έλεκτικά κρασιά και τώρα, βιάζοναι, άδειάζοναι τη δεύτερη ποτοίλια της σμπάνιας.

—Πητε, Ροζίνα! Φώναξε κάθε τόσο ό Ρομπέρ Μά! Μά έσεις δεν πίνετε! Πητε άκόμη ένα ποτήρι σμπάνια!

Κι' εκείνη άδειάζε τα ποτήρια τό ένα πάνω στ' άλλο... "Α! Τι ιδιότροπη που ήταν αυτή ή Σιώνη! Πώς μπορούσε να δείχνη τόσο σκληρότητα σ' έναν χαριτωμένο νέο σαν τον Ρομπέρ;.. Πώς δεν της άρεσε;..

Ό Ρομπέρ, καθισμένος δίπλα στη Ροζίνα, πάνω σ' ένα κόκκινο ντιβάνι, της χάρδενε με τρυφερότητα τό μεράτσο. Κι' εκείη χαμογέλοσε κι' έγενε προς τό πίσω τό κεφάλι της. Τό δ σερβόσση της είχε γίνει βαρύ, άόηωτο, από μια γλυκαία νάση. Κι' σέ μια στιγμή βρέθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο και τότε, δίχως να ξονουν πώς, τα χείλη τους ένοήθηκαν σ' ένα τρελλό, σ' ένα παράφορο, σ' ένα άτέλειωτο φίλι...

Όταν συνήλθαν ύστερ' από λίγη ώρα, φλογισμένοι άκόμη από τον έρωτα, ζητάτηζαν με ταραχή και με άπόγνωση στα μάτια.

—Και τώρα; Άναστεινάξε ή Ροζίνα.

Ό Ρομπέρ, ταλαντεύθηκε μια στιγμή κι' έπειτα με μια ξαφνική έρηϊ την πήρε πάλη στην αγαλαία του.

—Αν ήξερες πόσο σ' αγαπώ! Της έλε συγκινημένος.

—Ναι, τό ξέρω! του άπάντησε ή Ροζίνα.

Κι' έπειτα πρόσθεσε με άγωνία:

—Θά την ξαναίδης, Ρομπέρ, τη Σιώνη;

—Πώς μπορώ, ύστερ' από αυτό που συνέθη μεταξύ μας!

—Αγάπη μου!

Κι' έπεσε πάλη μεθωμένη από τον έρωτα στην αγαλαία του...

Ή Σιώνη, όταν έλαβε την άλλη ήμέρα ένα λιγόλογο γράμμα του Ρομπέρ, στο όποιο της έγραφε ότι πρόκειται να ταξιδέψη, παραξενεύτηκε πολύ και πήγε άμέσως στο σπίτι της Ροζίνας να μάθη για ποό λόγο δεν είχε πάει στο ραντεβού του ό έρωτευμένος. Μά κι' εκεί την περιέμενε μια άλλη έκπληξη. Ή Ροζίνα, μόλις την είδε, τά έχασε, μιά σιγά-σιγά, με τις πονηρές έρωτισεις της φίλης της, όμιολόγησε τά πάντα. Έλε άλλωστε μια δικαιολογία:

—Μήπως τον αγαπάω, Σιώνη; Της έλε.

—Έχεις δίχνο, αγαπητή μου! Της άπάντησε ή Σιώνη. Μά κι' αν τον αγαπάω, πάλη καλά έκανες. Πρέπει να διασκεδάξη κανείς όταν του παροσιάεται ή ειτυχία!

Κι' έπειτα με την πρόσφαι ότι είχε να χάνη μια έπσοψη, πήγε στο σπίτι του Ρομπέρ.

—Μά! Δεν φύγατε άκόμη; Τι μου γράφετε λοιπόν στο γράμμα

ΤΑ ΘΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΩ

Βρίσσω χαρά να άγίνωμαι στο δύσκολο καιρό στη σκηνή, πώς ή άχαρη ζωή μου θέ ν' αλλάξει κ' έτσι θαμπά κ' όλόβωθα, σαν και να καρτερωό μών όνειροπλήκτη αφή, πού τάχα θα χαράξει.

Τότε ένα φως παράξενο, όλόγλυκο ένα φως κάνει να λάμπη χαροπιά, ή όψη μου ή θλιμμένη κ' έτσι με μιάς πετάγεται, κ' ό πόθος μου ό κριφόρ ξεθαροφύμενος ό φτωχός, και στη ματιά μου βγαίνει.

Και τραγουδώ—τραγουδιστής ηρώδης—όποιο σκοπό με φύλλα ρόδων άλλα τους στίχους μου στολίζω ποιήν ή θροαία τους δάκρυα, σαν του καινού ή χτυπό τις νότες, και τό θλιβερό, τραγουδι μου γυρίζω.

Περνά ό καιρός. Μοί φαίνεται, σαν να τον ξεγελώ με τη γλυκειά την προσμονή, πού είναι κ' ή χαρά μου, ενώ ή πίκρες ή πολλές, στο χρόνο όπως κελώ τριχές λεικές φτωχώνουνε, άρηξ μεσ' τά μαλλιά μου. Πάτρα 10)4)33.

Ι. ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

"Έφυγες κ' έμεινε ή καρδιά μου έση, θλιμμένη, μοναχή, —χρικό πού τώδερε ή βροχή κ' ό άγέρας τώζει οίξει χάμιον... Κι' έτσι όπως είμαι τώρα δίχως να με πλανεύη ή προσμονή, βλέπω την κάμαρα γιγνή σαν νάταν μοναχά ένας τοίχος. Κι' όλα βιβλία, χαριά για μένα τόσο εν' κ' αυτά μοναχικά, κ' οι στίχοι λόγια πληχτικά, άνούσια και συνηθισμένα. Κι' έφυγες... κ' ήταν ή χαρά μου δεμένη λές μ' έσε μαζύ. "Αχ! να γνώριες πειά δέν ζή μήτε μιά έλπιδα στην καρδιά μου.

ΝΙΚΟΣ ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—'Ο πρώην πρωθυπουργός της Γαλλίας και δήμαρχος της Ανών κ. Έδουάρδος Έρριώ, πού πού όλίγον έγύφισεν από ένα ταξίδι του στη Σοβιετική Ρωσία, είνε βαρεία άρρωστος από νεφριτίδα.

— Ένας Άμερικανός μερφόρε φωτογράφος, άπεσταλμένος μιάς έφημερίδος τού Σικάγο στην Κούβα, έξετέθη τόσο στις έμφύλιες συμπλοκές πού γίνονται εκεί μεταξύ έπαναστατών και κυβερνητικών, ώστε έτραυματίσθη στο πόδι άρκετά σοβαρά.

— Μιά συμμορία ληστών στην Κίνα άχμαλώτισε τό παιδί ενός πλουσιωτάτου έμπόρου, και κατόπιν έστείλαν τό ένα αυτί του παιδιού στον πατέρα του, ζητώντας λίτρα 25.000 λίρες, με την άπειλή, άν δέν τις μετρήση άμέσως, να τού στείλουν και τό κεφάλι του παιδιού του!

— Στο άεροδρόμιο τού Λονδίνου έγιναν πρό ήμερών δοκιμαί μιάς έγενερέσεως τού Βέλγιν άεροπόρου ταγματάρχου Βάν Ρόλεγγεν, ή όποία θα προλαμβάνη τις πυροκρές των άεροπλάνων, από τις όποιες τόσο θύματα έχουν σημειωθεί ως τώρα.

— Σε μιά πόλη της Γαλλίας μιά νέα, Λορέττα Λουόγχο όνοματι, έσκότισε έναν νέον με τό πιστόλι, γιατί διέφθειρε τη μικρότερη αδελφή της και δέν ήθελε κατόπιν να την πανθρευθή.

— Μετά ένα χρόνο, τον Αύγουστο τού 1934, θα γίνη στη Γενεύη της Έλβετίας διεθνής μουσικό διαγωνισμός. — Άνεκωνόθη και' αυτές στην Πατρική Άκαδημία των Παρισίων ότι ό καθηγητής τού Πανεπιστημίου της Οϊφάλλας (Σουηδίας) κ. Ρενστιέρνα έφεύρεν ένα όρρον πού θεαλεύτε τη λέπρα (λώβα), άσθένεια πού ως τώρα έθεωρείτο άνάιτος.

— Στη συναγωγή τού Βουκουρεστίου συνέθη πρό όλίγων ήμερών ένα τρομερό δυστύχημα. Κατά τη διάρκεια της έσπερτελεστίας έγιναν έννοις στα σώματα τού ήλεκτρικού και έσθιναν τά φώτα. Έπληροκόνησε πανικός άπερίγραπτος, κατά τον όποιον έφρονεύθησαν 9 γυναίκες και έτραυματίσθησαν παραπάνω από 30, ενώ έσπρόχοντο να βγούν έξω.

— Στις Βερσαλλίες, κοντά στο Παρίσι, έξετιόγη πρό όλίγων ήμερών μιά οικογενειακή τραγωδία πού θύμει τό σγαγέα των Λισίων Παπαδήμα. Ένας γέρος έξήντα χρόνων έσκότισε τό γιού του, την κόρη του, τη γυναίκα του και κατόπιν ήτοκτόνησεν, έπειδή τά παιδιά του έπασχαν από άνάιτο νόσημα.

— Την 1ην 'Οκτωβρίου έγινε στη Γαλλία τό έτήσιο προσκίνημα στο Μεντάν, όπου την 1ην 'Οκτωβρίου 1902 άπέθανεν ό μυθιστοριογράφος Αιμίλιος Ζολά.

— Στην Γαλλία έπετράθη ή λειτουργία της ρουλέττας και πρό όλίγων ήμερών άνοιξε και ειδική σχολή για να εκπαιδεύονται οι κρουτιέρηδες (έκείνοι πού παίρνουν τις μίζες των χαμιών και πληρώνουν τους κερδοσιμένους) και εκείνοι πού ρίχνουν τη μπαλίτσα της ρουλέττας.

— Έναντίον τού γνωστού Γάλλου συγγραφέως Κλωντ Φαρρέ ό υπεβλήθη μήνσις από μιά Έλβετιδα μυθιστοριογράφου ότι της έκλεψε ένα μυθιστόρημα πού έδημοσίευσε αΐτη πρό 20 έτών με τον τίτλο "Τό Έπιζήδειον Έμβατήριον". Ζητάει δε ή Έλβετις άποζημίωση 650.000 φράγκα...

— 'Ο Άμερικανός άεροπόρος και έξερευνητής Μπύρντ έτοιμάζεται για νέα πτήση στο Νότιο Πόλο.

— 'Ο άλλος πρωτοπνεύμαχος τού κόσμου και ήδη κινηματογραφικός άσθηρ Γεώργιος Καρπαντιέ, πού άρχιση τό γύρισμο της νέας του ταινίας, άνεχώρησε για την Άμερικη γιά... να πουλήση κρασιά!

— 'Ο Βασιλεύς της Βουλγαρίας Βόρις θεωρείται ως ένας από τους καλύτερους βοτανολόγους τού κόσμου.

— Από ένα Έλβετικό άομαματοπολείο εκλάτη πρό όλίγων ήμερών ένα από τά μεγαλύτερα σμαράγδια τού κόσμου, ό "Πολικός Άστρον", έξίας 400.000 Έλβετιζών φράγκων (14, δηλαδή έκατομμύριον δραχμών). 'Ο κλέφτης έσπασε, μερα - μεσημέρι, τη βιτρίνα τού άδομαματοπολείου, έπήρε τό σμαράγδι κ' έγινε άφαντος.

— Πολλές Έβραίες της Γερμανίας, πού βρίσκονται σ' ένδιαφέρονσαν κατάρσιση, φεύγουν για την Άγγλία, για να γεννήσουν εκεί και ν' αποκτήσουν τά παιδιά τους άγγλική ύπηκοότητα. Μόλις γεννήσουν, γυρίζουν στη Γερμανία με τά παιδιά τους, τά όποια, ως Άγγλοι ύπηκοοι, είνε προφυλαγμένο άπ' τους Χιτλερικούς διωγμούς.

— Τό δημοτικόν συμβούλιον των Παρισίων έδοξίμως πλείστας μεθόδους έξοτώσεως των ποντικων των ύπονόμων, χωρίς θετικό αποτέλεσμα. Έπανήλθε λοιπόν στην αρχέγονο μέθοδο της γάτας και ένήργισε σεβαστόν κονδύλιον διά την διατροφήν και συντήρησιν γάτων.

— Οι γάτοι αυτοί θα έξαστολόνονται στους ύπονόμους, όπου θα λαμβάνη χώραν λισσώδης γατομυοκαλία...

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

σας...

— Θα φύγω αύριο τό πρωί... Της άπάντησε ό Ρομπέρ δίχως να την κριτάξει στα μάτια.

— Τά ξερω όλα, τού ειπε τότε άπότομα και με ήσυχ φωνή ή Σιμόνη: "Α! Είσαστε ένας πρότης τάξεως μασαράς! Αυτός λοιπόν ήταν ό μεγάλος έρωσ σας ;

Και ξεσπασε άξαφνα σ' αναφιλητά.

—...Σιμόνη! Την παρακάλεσε ό Ρομπέρ, Συγχώρησε με... Θέλω να με καταλάβης! Πώς να σου τό πώ; Είχα πειά άτελειστη μαζί σου...

— Ψεύτη! Φώναξε ή Σιμόνη, κλαίγοντας σαν μικρό παιδί.

— "Όχι, Σιμόνη, δέν σου λέω ψέματα! Πώς να σου εξηγήσω... Ήταν από τη χαρά μου... Τό ραντεβού πού μου είχες δώσει με τη Ροζίνα, με είχε κάνει τρελό από τη χαρά μου! Με είχε άναστατώσει: και δέν ήξερα τί έκανα... Για μιά στιγμή άναμα όλος και... και... και..."

— Να! και... και... και!... Έμένα λοιπόν δέν με συλλογίστηκες; Έμένα, πού έτοιμάζισον σήμερα να πέσο στην άγκαλιά σου; Α! Τώρα πειά όλα τίλεισασιν μεταξύ μας, όλα!...

Ή Σιμόνη ήταν άπρηγρήγητη. 'Ο Ρομπέρ, ταραγμένος, την άγκάλιασε μ' τρυφερότητα και εκείνη, για να τον ξεναπάρη από τη Ροζίνα, τον φίλησε στο στόμα και τον παρέσυρε στο μοιαστό σφάλμα...

— Θά την ξαναδεις, Ρομπέρ, τη Ροζίνα; Τον ρώτησε έπειτα.

— Πώς μπορώ, ύστερ' από αυτό πού συνέθη μεταξύ μας! Της άπάντησε εκείνος.

— Άγάπη μου!

Κι' έτσι ό Ρομπέρ, δίχως να μπορή να τό πιστέψη, για πρώτη φορά στη ζωή του είχε συγχρόνως δύο φιλένδες!

ΑΝΡΙ ΦΑΛΚ

